

[Stensballe.]

Forholdene derovre og ud fra vort lokale Kendskab vidste, at vi kunde gøre det og gøre Odense By en Tjeneste derved, og det har ogsaa senere vist sig, at det har givet et godt Resultat; ingen har beklaget sig derover, og i større og større Udstrækning har de handlende, som det blev nævnt her, netop flokket sig om de borgerlige Partier ved Valgene. Men her i København mener jeg, Forholdet er et ganske andet. Man kan ikke sammenligne Forholdene i København, navnlig ikke for Butikkernes Vedkommende, med Forholdene ude i Provinsen. Ude i Provinsen er det, om jeg saa maa sige, den handlende selv, man gaar efter, men herinde er det den tilfældigt beliggende Butik, fordi Afstandene her er langt større.

Det var jo ikke lutter Lovord overfor os Venstremænd, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Naa, vi er nu i og for sig vant til, at kan der skydes paa os fra konservativ Side, saa bliver det gjort, og det forbavser os i og for sig slet ikke; det sker sjældnere her i denne Sal end ude omkring paa Møderne og navnlig naar Medlemmer af det andet høje Ting taler. Men naar man siger, at vi skulde være dyppet i vort eget Fedt her, maa jeg svare „Hus forbi“. Derimod synes jeg, at det konservative Folkeparti endnu ikke har rejst sig af den Dukkert ned i Fedtet, som de foretog i 1925. De havde sammen med os skrevet i Betænkningen af 9. April 1923:

„Det bemærkes, at efter at der nu gennemføres en langsommere Afvikling for Københavns Vedkommende, er Udvalgets Flertal, Venstre og Konservative, ganske enige om, at denne Lov maa betegne Huslejerreguleringens endelige Bortfald.“

Men to Aar efter stemte det konservative Folkeparti, til Trods for, at de havde faaet betydelige Indrømmelser for Københavns Vedkommende, sammen med de to andre Partier for en Lov, som lagde Boligforholdene fast her i København for 6 Aar.

Det ærede Medlem talte om, at vi var sprunget fra. Nej, er der nogen, der er sprunget fra, saa er det det konservative Folkeparti, som i 1925 sprang fra at værne de borgerlige Interesser. Men det kan jo være, det var den Gang de havde deres nuværende Fører i Folketinget i Bestyrelsen for en Lejerforening ude paa Frederiksberg — det kan jo være, at det var medvirkende. Jeg ved ikke, om han den Gang havde lige saa megen Indflydelse,

som han har nu. I alt Fald vakte det megen Forundring i den Kreds, han var fra, nemlig i Odense, hvor det var vedtaget, at Huslejerrestriktionerne skulde afskaffes saa hurtigt som muligt, at han lod sig vælge ind i Bestyrelsen for en Lejerforening i Hovedstaden.

Det ærede Medlem mente, at der var ikke nogen logisk Fortsættelse for vort Vedkommende. Jeg kan ikke se andet end, at den er ganske logisk. Ved den Lov, der blev vedtaget i 1925, lagde det konservative Folkeparti sammen med de to andre Partier Forholdene fast indtil 1931. Og vi har aldrig stemt for en Lovgivning om Bortfald af Huslejeloven, uden at vi har givet Kommunalbestyrelserne Adgang til at lade Restriktionerne faa Gyldighed en vis Overgangstid — jeg tror, det var paa eet à to Aar. Da vi i 1923 vedtog Loven, kunde de forlænges i to Aar. For Københavns Vedkommende var det saaledes efter Loven af 1. Maj 1923, at fra 1. Maj 1925 bortfaldt alle Restriktioner under enhver Form; men indtil 1. Maj 1924 kunde Huslejenævnene bevares, og derefter kunde der gives visse Kauteler, bl. a. for, at der ikke fandt Lejeforhøjelser Sted. Københavns Nævn kunde ogsaa fortsætte med Kontrolforanstaltninger et Aar videre, efter 1925. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at der er noget ulogisk i vort Standpunkt, tværtimod. Det konservative Folkeparti har jo heller ikke turdet indgaa paa at lade Loven helt udløbe nu, men har selv stillet Forslag om en Forlængelse videre frem i Tiden, nemlig til Oktober 1932. Vi har udsat Terminden lidt længere; men det kan da ikke være nogen principiel Forskel; det er kun en Forskel i Aaremaal. Som jeg sagde før, er jeg villig til at gaa ind i Overvejelser om, hvorvidt det er rimeligt og klogt f. Eks. at overlade Kommunalbestyrelserne visse Bestemmelser — indenfor visse Maksima og ogsaa visse Minima, fastsatte af Rigsdagen —, og om det er muligt, og om det er klogt at overlade til Kommunalbestyrelserne Afgørelsen af, hvorvidt det kunde være rigtigt at lade Udløbet ske noget tidligere; men saa maa de jo ogsaa tage Ansvaret derfor, hvis der skulde være særlige Interesser i saa Henseende. Jeg indrømmer nemlig, at Kommunalbestyrelserne har det saglige Apparat i Orden til Bedømmelsen; de har deres Kontorer, hvorigenom de kan sætte sig nøje ind i, hvorledes Forholdene er. Det er i øvrigt ganske paa Linie med, hvad vi har vedtaget tidligere i det høje Ting, i hvert Fald i 1923 og i tidligere Love.